

ville omfider kjende næsten enhver Beboer, thi naar de Dag ud og Dag ind, Nat ud og Nat ind gaae paa det samme Sted, ligger det i Sagens Natur, at de maae lære ethvert Forhold at kjende. At dette er Meningen med den nye Ordning, er Noget, som ikke kan være nogen Tvivl underkastet; man behøver blot at kaste et Blik i de forskjellige Afstykker, som findes trykte i denne Sag, navnlig dem, der blede forelagte os ifjor samtidig med den dengang udarbejdede Forslag, for at see, at det virkelig er Meningen med den hele Plan, ikke, at Væsenet skal gjenomstrefes af uberegnelige Patrouiller, men at den skal deles i et Antal faste Poster, paa hvilke en Mand stadig, Dag og Nat, gaaer omkring. Det er denne Gaaen omkring, som man har udtrykt ved „Patrouillering“, og det er vistnok dette Udtryk, der har foranlediget den ulykkelige Misforstaaelse, der er tilstede, naar man troer, at en Væsent snart er ved Østerport, snart ved Vesterport, og at Patrouiller skulle gjenomstrefe Væsenet fra Nord til Syd og fra Øst til Vest. Derfor som de ærede Medlemmer ville see i den Instrux, som ledsager Lovforslaget iaar, ville de f. Ex. Pag. 26 finde en Ytring som denne: „Enhver Konstabel maa søge at skaffe sig Kundskab om de Steder paa hans Post, hvor saadanne Folk af Arbejdsklassen boe eller logere, som kunne anvendes til Sprøiternes Betjening eller andet Arbejde ved Slukningen, for at disse, naar det behøves, kunne hentes til Assistance herved“. Deraf ville de ærede Medlemmer see, at det maa være Tanken, at den samme Væsent har en fast Post og idelig vender tilbage til det samme Sted; man fordrer, at han skal være saa godt bekendt med Forholdene der, siden han skal kunne være istand til at skaffe saadant Mandstaf tilstede i Aldebrandstilfælde, som der her er Tale om. Jeg kan ogsaa henviser til denne Regel i Instruxen, forsaavidt der stundom er talt om, at det vilde være et Savn for Brandkorpsen, naar Vægentkorpsen afflaffedes. Jeg vil ikke svare herpaa, at Brandvæsenet ikke vedkommer Politiet, thi jeg indrømmer, at der kan være Hensyn at tage, der gjøre, at Politiet maatte lempe sig efter Brandvæsenet, men det er min fulde Over-

beviisning, at Brandvæsenet ikke længere behøver den Assistance, det hidtil har havt af Vægenterne; den Vistand, det behøver ved Sprøiternes Betjening, kan Brandvæsenet faae lettere paa den i Instruxen angivne Maade, og maaskee det allerlettest vil kunne faae det fornødne Mandstaf fra Kasernerne af det Antal, som der altid er tilstede. Dog, dette Punkt hører ikke ret herhen. Det er, som sagt, Meningen med de patrouillerende Væsjente, at Væsenet inddeles i faste Poster, til hvilke Væsjentene stadig vende tilbage; Væsjentene Nr. 7, 8 og 9 have f. Ex. Tjeneste i Krebsen Nr. 1 Post Nr. 3, og de skifte og afløse hinanden saaledes, at baade Dag og Nat er der en Mand tilstede. Hvad følger nu deraf? Deraf følger, at man ingenlunde er i Tvivl om, hvor længe det kan vare, inden man kan faae fat paa en saadan Væsjent. Der er gjort den Beregning, at saaledes som Mandstafets Styrke fremtræder i det nu for os liggende Forslag — og det er betydelig indskrænket i Sammenligning med, hvad der oprindeligt var paatænkt — vil enhver Post, ethvert Konstabel-Distrikt faae i Gjennemsnit en Størrelse af c. 1200 Men; med saa stor en Strækning skal hver vagthavende Konstabel føre Tilsyn. Tolvhundrede Men er affkurat en Tiendebedel Miil; det vil altsaa sige, at Konstablen med den største Lethed kan vandre gennem sit Distrikt i et Kvarteer, thi man gaaer jo med stor Lethed 5000 Men i en Time, og man kan endda tage det i al Magelighed; der er Hurtiggængere, der gaae en Miil i Timen, men vi holde os til en jevn, rolig og findig Gang, og da kan, som sagt, en Mand med Lethed gaae 5000 Men i en Time. Deraf vil altsaa følge, at Konstablen i Gjennemsnit 4 Gange i hver Time vil passere hvert enkelt Punkt af sin Post. Dette maa nu ikke forståes paa den Maade, at Konstablen, som et mekanisk Uhrværk, bestandig skal gaae rundt i den samme Orden; det vilde være at give en Vætryggelse for alle dem, der vilde gjøre noget Ondt, naar de vidste, at han, naar han havde været paa et Sted, da ikke vilde komme der igjen før et Kvarteer efter; han skal gaae omkring paa sin Post, som han finder for godt, og da han ikke har Andet at more sig med, vil han ganske vist ikke gaae op og ned ad en